

Segona edició dels Premis 'Avui' a Manresa

Com a casa, res

Sota les voltes quasi-romàniques de l'antic depòsit d'aigua de Manresa, Villatoro es va consagrar com a articulista, es va refrendar el *star system* català –Cuní i Puyal– i durant l'acte es va retre un emotiu homenatge a Joaquim Ventalló.

A l'entrada, Josep Maria Cullell i Rafael Ribó encaixaven amicalment. Al còctel, el conseller Laporte parlava de futbol i es retrobaven tots aquells que sempre es veuen les cares en aquesta mena d'actes. Entre la gent, cares prou conegudes dels mitjans de comunicació: Mari Pau Huguet –sense dubte, amb el vestit més colpidor de la nit–, Salvador Alsius, Julià Guillamon, Micki Moto o Pilar Rahola i una sobredimensió de polítics i de càrrecs institucionals tant de Manresa, l'alcalde Sancliments al capdavant, com de Barcelona. I tot la nòmina directiva de la Caixa de Manresa que ha aprofitat la commemoració del seu 125 aniversari per traslladar el sopar dels premis a la seva ciutat.

MONGES I COLOMS

De l'àmplia gamma de premis sectorials que inclou aquest certamen hi destaca el premi Laia González, en homenatge a aquesta jove redactora del diari *Avui* que va morir l'any passat. El reportatge "El català que sobreviu a un convent de mercedàries a Sardenya" d'Otilio Pisano, de l'Alguer, tracta l'existència d'una comunitat de monges catalanoparlants al cor de Sardenya. L'altre premi destinat a la gent jove, el Pere Calders de contes, va recaure en Anna M. Ponces i Roldan pel seu primer conte, *Blanca*. El premi de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal, que presta suport als millors treballs apareguts en aquesta premsa durant l'any en curs, va ser atorgat a Roger Hernández, periodista del Regió 7, el diari en català de la zona del Bages, pel seu article "Droga i sida: La realitat silenciada", una denúncia d'aquest cercle vicis.

Mentrestant, el sopar oferia l'habitual menú d'aquests banquets que Nestor Luján tant odia Però, de regal, tots els as-

sistents van ser obsequiats amb un joc d'estilogràfiques, un llibre de la Caixa de Manresa i amb una litografia numerada del pintor Antoni Vives Fierro. L'escenari de la festa, dues llargues naus d'una gran simplicitat ornamental, va impedir que dos coloms blancs sortits d'un pastís de xocolata tinguessin cap cornisa on reposar, fins que van anar a caure entre les taules de la concurrència.

COSA DE TERRASSENCS

"Sóc d'una època de diaris de partit, abans tot estava més clar però ara amb aquests diaris d'empresaris...". I no va acabar la frase. Joaquim Ventalló –71 anys tremolosos però clarividents– va rebre l'homenatge públic per la seva trajectòria periodística i va aprofitar per iniciar una petita lliçó sobre independència professional que els nervis del moment li van impedir de concloure. Una de les seves frases, però –"vaig començar a Terrassa als setze anys"–, va servir a Vicenç Villatoro per a iniciar el seu discurs d'acceptació del Premi AVUI d'articles periodístics. 500.000 pessetes que són el reconeixement que aquest jurat ha donat als articles apareguts a la revista *Serra d'Or* de 1988 al 1990. Sota el títol genèric d'Elogi de... Vicenç Villatoro hi ha desplegat tots aquells temes sobre els quals, des del poc espai de l'*Avui*, no podia estendre's. Tal com diu ell mateix, "eren la rebotiga de l'*Avui* i podríem dividir-los en tres blocs homogenis, articles d'estètica literària, visió político-ideològica i articles d'homenatge personal". L'escriptor, que està pensant la possibilitat de prendre's un any sabàtic per escriure una nova novel·la per la incompatibilitat personal que li representa, creu que la seva àmplia producció escrita no el posa en cap estrès, "hi estic molt entrenat".

Kim Manresa va rebre el Premi Agustí Centelles de fotografia, un nou reco-

neixement a la tasca d'un fotògraf que, en menys d'un any, ha assolit un gran reconeixement professional.

La dimensió més popular dels premis era representada pels Endavant, que atorguen per votació els lectors de l'*Avui* i els clients de la Caixa de Manresa. Josep Cuní i Joaquim M. Puyal –que va llençar una frase bastant subversiva: "Hem de servir al redreçament cultural dels Països Catalans"– van rebre els premis de ràdio i televisió pels seus programes *El matí de Josep Cuní* i *La vida en un xip*. Els fans d'aquests dos grans comunicadors van poder aplaudir a gust la seva hàbil oratòria, sobretot quan Josep Cuní va oferir el premi a la seva col·laboradora Teresa Pàmies.

UN MODEL DE TV PÚBLICA

En el terreny de l'assaig, Imma Tubella va rebre el Premi Rovira i Virgili pel seu treball "Televisió i identitat", el repte de la televisió pública a Europa. Per a aquesta periodista de TV3, "la televisió pública catalana, que té com a objectiu el desenvolupament de la identitat nacional, ha de córrer el risc d'educar i en certs moments ha de renunciar a tenir audiència perquè no hem d'oblidar que la nostra audiència ha estat educada per TVE i sabem el que això significa". Tubella fa seva la frase d'un antic director general de la BBC que "la televisió pública hauria d'aplicar una certa dosi de despotisme lúcida".

Els parlaments habituals –Joaquim Xicoy, president del parlament de Catalunya, Max Cahner i Juli Sancliments, alcalde de Manresa– van concloure un acte que ha consolidat la línia de potenciació del periodisme català empresa l'any passat amb la creació dels Premis *Avui*. Encara que, després del sopar, la soprano Marion Vernet More cantés només per als coloms.

Oriol Malló